

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
21. 06. 2013 do
03. 07. 2013

Število objav: 11
Tiskani mediji: 5
Splet: 6
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Festival Marezijazz
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Opus

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Jubilejni koncert mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Ivan Rudolf Breg		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Ptujčan; 0	Stran: 25	Površina: 344 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 21. 06. 2013		
Stran v zbirki 4	Avtor	Fartek Silva		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Mala misija španskih medicinskih sester		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Delo.si (WEB); 230086		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 02. 07. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	Peternel Pečauer Helena		
	Teme	Opus		

	Naslov	Črešnjevski tamburaši bodo z novo zgoščenko ohranjali nostalgичne spomine		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Pomurec.com (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 02. 07. 2013		
Stran v zbirki 9	Avtor	Uredništvo		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Prihodnji vikend odpira vrata že deveti Marezijazz		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	radiocapris.si (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 02. 07. 2013		
Stran v zbirki 14	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Festival Marezijazz		

	Naslov	Poletne godbe v Izoli		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Regionalobala.si (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 02. 07. 2013		
Stran v zbirki 15	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Poletna muzejska noč v znamenju mode		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Šentjurske novice; 0	Stran: 17	Površina: 236 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 02. 07. 2013		
Stran v zbirki 16	Avtor	Rečni Saša		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

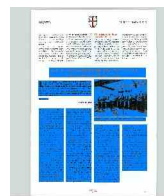
	Naslov	Ljubiteljska kultura z dvema milijonoma obiskovalcev		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 9	Površina: 633 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura in izobraževanje, 02. 07. 2013		
Stran v zbirki 17	Avtor	Šmigoc Jože		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Sindrom kmečke skupnosti, kjer smo vsi enaki		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Dnevnik; 118000	Stran: 20	Površina: 697 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 03. 07. 2013		
Stran v zbirki 19	Avtor	Mager Ingrid		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Sindrom kmečke skupnosti, kjer smo vsi enaki		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Dnevnik.si (WEB); 205280		
	Rubrika / Datum	Iz tiskane izdaje, 03. 07. 2013		
Stran v zbirki 21	Avtor	Mager Ingrid		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Dravograjski predfestival "Guča"		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	Vecer.com (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Tiskane izdaje, 03. 07. 2013		
Stran v zbirki 24	Avtor	Potočnik Karin		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Dravograjski predfestival "Guča"		
Zaporedna št. 11	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 21	Površina: 63 cm ²
	Rubrika / Datum	Koroška, 03. 07. 2013		
Stran v zbirki 25	Avtor	K. R. P.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Jubilejni koncert mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Ivan Rudolf Breg

Letos, 25. aprila, je Mešani pevski zbor Društva upokojencev Ivan Rudolf Breg priredil jubilejni koncert, s katerim so obeležili svoje zelo uspešno delovanje. Zbor je bil ustanovljen na pobudo Silve Kajtezovič v januarju leta 2003. Ves ta čas delujejo pod okriljem Društva upokojencev Ivan Rudolf Breg, kjer imajo v tamkajšnjem domu enkrat tedensko tudi za vaje.

Silva Fartek

Prvi zborovodja je bil **Mitja Gobec**, ki je zbor vodil skoraj 7 let, nato leto in pol **Stanko Vedlin**. Sedaj so zelo zadovoljni z mladim zborovodjem **Danilom Jezo**, ki kljub razliki v letih s pevci pristno sodeluje in je mladostno zagnan.

Zbor se odlikuje po svojem izboru pesmi in tematsko zaokroženih koncertih. Tako so pripravili *Večer Pahorjevih pesmi*, ob 30. obletnici skladateljeve smrti, v letu 2008 pa koncert *Slovenski državni prazniki – v ogledalu zborovske pesmi*. S tem čudovitim koncertom so v slavnostni dvorani ptujskega gradu obeležili 100-letnico rojstva znanega skladatelja Radovana Gobca (očeta Mitja Gobca), na katerem so prepevali samo njegove skladbe, in sicer v ženski, moški in mešani izvedbi, in to zaradi številne zasedbe glasov (6 sopranov, 6 altov, 5 tenorov in 5 basov). Izbor pesmi kakor tudi povezovalno besedilo, ki je govorilo o skladateljevi življenjski poti, je skrbno pripravil zborovodja Mitja Gobec, s tem koncertom pa se je tudi poslovil od dirigentske palice.

Zborovodja Danilo Jeza je nekaj skladb že priredil za MePZ DU

Ivan Rudolf Breg in so bile poleg drugih umetnih pesmi predstavljene na 10. obletnici zbora. Kot gostje so na tej priložnosti s svojim programom sodelovale tudi vnukinje pevcev. Na jubilejni priložnosti so bila podeljena **Gallusova priznanja**, ki sem jih podelila kot članica Sveta območne izpostave **JSKD**. To so republiška priznanja, ki so pridobljena glede na čas udeleževanja na glasbenem področju ljubiteljske kulture.

Bronasto priznanje (za najmanj 5 let dela) je prejel **Ivan Gojko**, **Srebrna priznanja** (za najmanj 10 let dela) so prejeli: **Marija Markovič, Stanka Čuček, Katica Zajšek, Marjan Lah, Marija Lah, Igor Iljaž in Janez Topolovec**. **Častna priznanja** (za 30 let dela in več) pa so prejeli: **Maksimiljana Gornik, Andrej Gornik, Silva Kajtezovič, Martin Bedrač, Marija Štöger, Milica Bedrač, Lizika Bac, Darinka Perkovič, Franc Zagoranski, Adolf Mihelač in Ludvik Gajski**.

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitke. Verjamem pa, da je nekaj posebnega vztrajati 30 let ali več v ljubiteljski kulturi, kjer je

Pevci MePZ DU Ivan Rudolf Breg so prav gotovo doslej zelo veliko prispevali področju ljubiteljske kulture.

nastopajočim edino plačilo aplavz občinstva.

Pevci MePZ DU Ivan Rudolf Breg so prav gotovo doslej zelo veliko prispevali področju ljubiteljske kulture. Imajo še številne načrte; njihova največja želja za prihodnje leto je vrniti obisk MePZ Multikultichor iz Bonna, s katerim so lani imeli skupni koncert v minoritskem samostanu na Ptuj. Organiziral ga je **JSKD** – Območna izpostava Ptuj.

Silva Kajtezovič je zagotovo ena izmed tistih pevk MePZ DU Ivan Rudolf Breg, ki si zasluži posebno pohvalo: je predsednica zbora z odličnimi organizacijskimi sposobnostmi, ki zelo uspešno in z vso odgovornostjo opravlja svojo nalogo. Z veseljem se odzove tudi prošnjam DU in KD, ko jo prosijo za strokovno pomoč mentorskega dela, tako da je danes mentorica petim skupinam ljudskih pevcev,

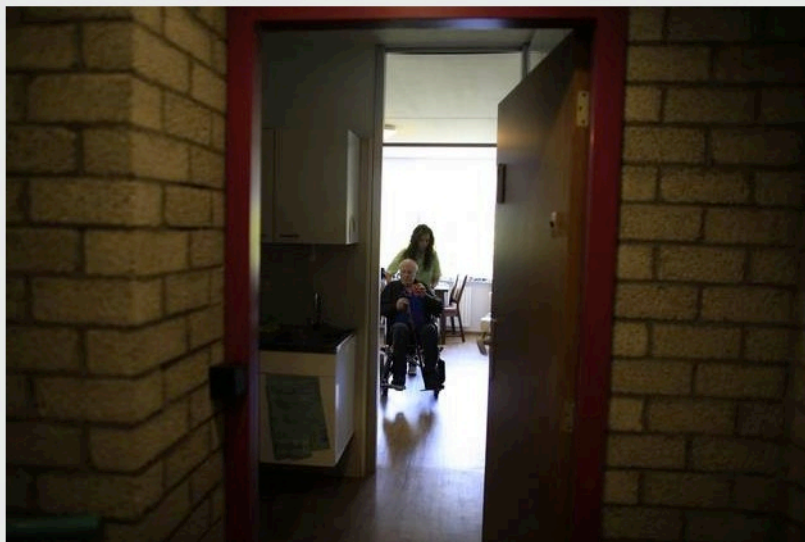
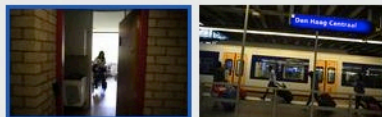
ki jim pripomore k lepemu in ubranemu petju.

MePZ DU Ivan Rudolf Breg ima veliko podporo svojega DU, ki mu predseduje **Maks Ferk**. Prav tako pa je v kraju med društvi, pevskimi in drugimi skupinami zelo dobro medsebojno sodelovanje, saj so tudi glavni nosilci kulturnega življenja. Sodelujejo namreč na vseh prireditvah, kar kaže na izredno dobro povezanost s četrtno skupnostjo. Še enkrat iskrene čestitke pevkam, pevcem in zborovodju ob jubileju, ki naj bo izziv in zagotovilo za uspešno delo tudi v prihodnje. Hvala za vse, česar smo bili deležni z nastopi in drugimi aktivnostmi MePZ DU Ivan Rudolf Breg.

Mala misija španskih medicinskih sester

Španski dvojčici bosta kot medicinski sestri delali z nizozemskimi starostniki, ker doma zanj
ni službe.

Helena Peternel Pečauer, Panorama
tor, 02.07.2013, 12:00

Nizozemci potrebujejo medicinske sestre za pomoč starostnikom pri vsakodnevni negi. Foto: Reuters

Na razpis španske družbe Roca-BHR, ki je brezposelnim mladim medicinskim sestram ponudila delovna mesta na Nizozemskem, se je lani prijavilo kar 800 kandidatk. Od dvajsetih mladih španskih medicinskih sester, ki so jih sprejeli v program usposabljanja – financirala so ga nizozemska podjetja, ki sestre potrebujejo – jih je enajst uspešno končalo sedemmesečne priprave. Preden so jih napotili v Haag, so jih preizkusili še doma, v Sevilli.

Ta mala misija mladih sester je nekakšen kompromis z nizozemskim zdravstvenim sistemom. Njihove medicinske sestre so namreč strokovno preveč usposobljene za pomoč starejšim pri negi. Kompromis je bil potreben tudi zato, ker kar 18.000 nizozemskih medicinskih sester dela v španskih bolnišnicah, zdravstvenih domovih in zasebnih klinikah. Pred kratkim so odgovorni za nacionalni zdravstveni sistem v Španiji zamrznili najem Nizozemk, s čimer naj bi drastično zmanjšali javni primanjkljaj. Nekateri pa ukrep upravičujejo tudi z dejstvom, da tisoč visoko usposobljenih domačih medicinskih sester, ob vdoru nizozemskih, nikdar ne bi našlo dela na svojem področju. To zelo skrbi vodilne v španskem sindikatu nege Satse.

Začasno v študentski dom

»Zelo, zelo težko je najti zaposlitev v Španiji,« je potrdila **Maria Angeles Luque**, 25-letna medicinska sestra, ena iz skupine desetih žensk in enega moškega, ki so prišli s trebuhom za kruhom na Nizozemsko. Tu bodo delali za mesečno plačo 1784 evrov.

Tudi 23-letna **Maria Jose Marin** in njena sestra dvojčica **Maria Teresa** sta se pridružili skupini za usposabljanje. Dosljej sta našli le začasno zaposlitev čez poletje v krajevnem otroškem vrtcu. »Položaj se od takrat še nenehno slabša. Stvari pač nikoli niso take, kot bi si človek želel,« sta povedali mladenki, ki sta diplomirali leta 2011.

Prejšnji teden sta Maria Jose in Maria Teresa polni upanja pripotovali v Haag. Dom svojih staršev sta zamenjali za sobo v študentskem domu, kjer bosta začasno bivali. Njuna družina živi v mestu Paradas, ki je 50 kilometrov oddaljeno od Seville. Doma sta pustili osem bratov in sester.

Dvojčici sta prejšnji teden prvič stopili na nizozemska tla. »To je najina prva priložnost, da kaj narediva. Ni pomembno, ali bo boljše ali slabše, je vsaj priložnost,« je rekla Maria Jose.

Priložnosti pa si želijo še mnoge druge mlade medicinske sestre iz vse Evrope, ki doma nikakor ne morejo kljubovati recesiji in brezposelnosti. Ta znaša 23,5 odstotka, zato si medicinske sestre prizadevajo same najti delodajalce, po možnosti znotraj Evropske unije.

Praktična navodila sindikata

Španija ima sicer med vsemi članicami EU najslabši položaj pri zaposlovanju v starosti od 16 do 24 let. Več kot polovica mladih v teh letih je brez dela, zato španska oblast poziva Evropo, naj pospeši izplačilo šestih milijard evrov, namenjenih za pomoč mladim pri iskanju zaposlitve.

Tudi evropska komisija je podprla idejo o porabi teh sredstev že v prihodnjih dveh letih, čeprav so bili prvotni načrti naravnani na sedemletno obdobje.

Spodbujanje zaposlovanja mladine sodi med osnovna priporočila EU – voditelji so se o tem pogovarjali tudi na vrhu 27. in 28. junija – zato se trudijo zagotoviti denar za pomoč pri prehodu mladih iz šol na delovna mesta in s subvencijami spodbuditi delodajalce, naj jih zaposlijo. Pristojni pri evropski komisiji so izračunali, da brezposelnost mladih Unijo stane kar 150 milijard evrov na leto, kar je približno 1,2 odstotka celotne evropske gospodarske proizvodnje. Izgubljena produktivnost in nadomestila za brezposelnost so dražji od programov usposabljanja in subvencij za nova delovna mesta.

»Še pred petimi leti so bile španske medicinske sestre polno zaposlene in nove diplomantke so takoj dobile delo, vsaj med poletnimi dopusti,« je povedal tiskovni predstavnik sindikata Satse. »Zdaj morajo medicinske sestre v bolnišnicah delati v dveh izmenah, da opravijo vse delo, tudi namesto kolegic, ki so takrat na počitnicah.«

V sindikatu Satse so ugotovili, da je drugod v Evropi na voljo 4000 negovalnih delovnih mest, zato so objavili »praktična navodila«, da bi pomagali brezposelnim sestram pri iskanju zaposlitve v tujini. Na Nizozemskem imajo ravno nasproten problem kot v Španiji, zlasti pri zapolnjevanju delovnih mest za manj usposobljene strokovnjake. Manjka jim predvsem pomočnikov za zdravstveno nego, ki pogosto delajo s starejšimi. Tako je kljub dejstvu, da ima Nizozemska več kot deset medicinskih sester na 1000 prebivalcev.

Po podatkih Eurostata iz leta 2008 jih je bilo v Španiji manj kot pet na 1000 prebivalcev. Zdaj jih je 21,4 na 1000 prebivalcev. »V večjih mestih na Nizozemskem zelo težko najdemo dovolj sester s pravo stopnjo izobrazbe,« je dejal **Theo Stoffels**, upravljavec zasebne zdravstvene skupine **Respect Zorggroep Scheveningen**. »Ko končajo šolanje, se raje zaposlijo v bolnišnici. Za mlade je to bolj zanimivo, bolj razburljivo, skrb za starejše pa je delo drugačne vrste.«

Stoffelsova družba je bila prisiljena najeti španske sestre, ki so jih pri Roca-BHR usposobili za delo v hospicih in domovih za ostarele. Z njimi bodo pokrili kadrovske potrebe v okolici obmorskega letovišča Scheveningen in v delu Haaga. Direktor družbe Roca-BHR **Olof Craenen** je povedal, da so medicinske sestre že poslali na delo v Latvijo, na Poljsko in v Bolgarijo. Nizozemci so jim že vnaprej plačali pristojbino za jezikovno usposabljanje kandidatk.

Dobro pripravljene

Prva skupina španskih medicinskih sester je iz Seville odpotovala 4. junija. Maria Jose in njena sestra sta tri ure na dan preživele v nizozemskem razredu, potem pa sta še devet dodatnih ur vadili nizozemsko izgovarjavo s pomočjo posebnega računalniškega programa. Nizozemci jima niso plačali dodatnih tečajev. Morali sta se zavezati, da bosta delali polni delovni čas pri istem delodajalcu in si sami krili stroške bivanja na Nizozemskem.

Direktor Roca-BHR je povedal, da je bilo usposabljanje v Španiji osredotočeno na jezik in nizozemsko kulturo. Pogoji za izbor skupine sester je bil tudi ta, da so njihove družine podprle selitve v tujino. S tem so se zaščitili in zmanjšali verjetnost, da bi zaradi domotožja opustile nove zaposlitve. »Po dveh letih dela na Nizozemskem bodo medicinske sestre upravičene do boljše plačanih strokovnih negovalnih delovnih mest,« je objubil.

Maria Teresa je v elektronskem sporočilu iz Haaga zapisala, da je bilo prve tedne v njeni novi domovini najbolj frustrirajoče to, da se je ves čas borila s časom: »Zgodaj v posteljo, zgodnje vstajanje. Težko sem razumela ta ritem in se mu privadila. Morala sem si narisati urnik.« Povedala je, da so ji bili nizozemski kolegi vedno pripravljene pomagati in odgovoriti na vsako vprašanje: »Vsi so me spodbujali in me seznanjali s pomenom strokovnih izrazov. Ves čas so mi prigovarjali, ne skrbi, vse bo v redu. Njihov odnos me je zelo presenetil in vzradostil.«

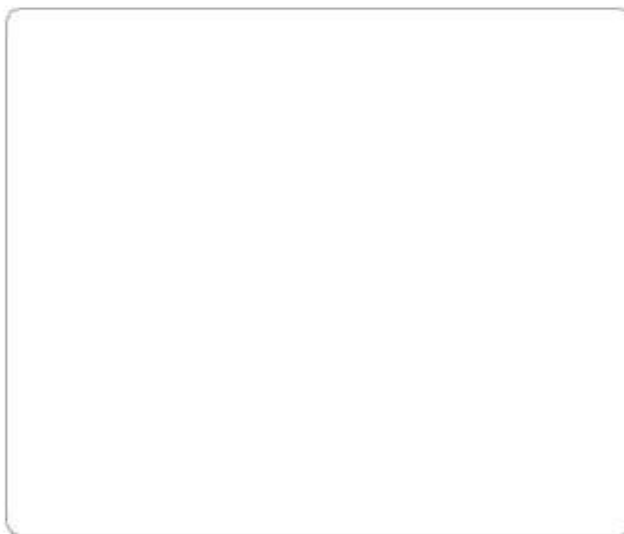
Črešnjevski tamburaši bodo z novo zgoščenko ohranjali nostalgичne spomine

Uredništvo Pomurec | Črešnjevci, 02.07.2013 ob 10:55

Všeč mi je 3

Tamburaška skupina Kulturnega društva »Peter Dajnko« iz Črešnjevcev beleži bogato tradicijo igranja ljudske glasbe, s tem pa tamburaši veliko prispevajo h ohranjanju izročila svojih prednikov ter širjenju le tega zanamcem. Svoje delo in poslanstvo tako ali drugače nadgrajujejo, tako so denimo v nedeljo, 30. junija na odru gasilskega društva Črešnjevci z veseljem predstavili novo zgoščenko z naslovom »Tamburaške melodije«.

Na zgoščenci je 19 skladb, s katerimi se tamburaši zadnja leta predstavljajo na raznih srečanjih oziroma takšnih ali drugačnih prireditvah. Najpogosteje preigravajo ljudske pesmi in se z njimi tudi predstavljajo širom Slovenije. Vsako leto tako sodelujejo na Srečanju pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž, rezultat njihovega truda pa so že tri uvrstitve na državno raven omenjenega srečanja, in sicer leta 2008 v Tolminu, leta 2009 v Laškem ter leta 2011 v Šentjerneju. Leta 2011 so bili tamburaši del projekta Sozvočja Slovenije. K sodelovanju jih je povabila Jasna Vidakovič, strokovna sodelavka Javnega sklada za kulturne dejavnosti, za področje ljudske glasbe. Namen projekta je bil ujeti utrip današnjega življenja ljudske pesmi in viže po Sloveniji. Rezultat projekta pa je bil izid zgoščenske, ki so jo skupaj s preostalimi sodelujočimi predstavili v Ljubljani.

Foto Marjan Slavič

A ni le ljudska pesem tista, ki zveni iz njihovih tamburic. Z izvajanjem novejših glasb se želijo tamburaši približati širšemu krogu poslušalcev. V okviru Kulturnega društva Peter Dajnko zadnja tri leta deluje otroška folklorna skupina. 20 otrok se pod vodstvom Simone Roškar in Slavice Banfi uči tradicionalnih prekmurskih, štajerskih in drugih slovenskih ljudskih plesov. V 103-eh letih delovanja skupine so bili kdaj tudi težki časi za ustvarjanje. Predvsem med obema vojnoma, ko je kulturno udejstvovanje precej zamrlo. A glasbenim zanesenjakom se gre zahvaliti, da lahko črešnjevski tamburaši še vedno poslušamo. Ob tem pa ne gre spregledati dejstva, da se je veselje do glasbe in tamburice prenašalo iz roda v rod in še danes je tako.

V skupini je trenutno 13 članov in sicer Danilo Banfi (2. bisernica), Dorica Just (1. bisernica), Nada Bratkovič (1. bisernica), Eva Banfi (1. brač), Blaž Bratkovič (1. brač, berde), Majda Just (1. brač), Slavica Banfi (1. brač), Tina Slavič (2. brač), Miha Slavič (2. brač), Marjan Slavič (3. brač), Joško Čeh (bogarija), Roman Bratkovič (bogarija) in Janko Fekonja (berde).

Med samo prireditvijo se je predstavila, Med govornike je bila povabljena tudi direktorica Zavod za kulturo, turizem in promocijo Gornja Radgona mag. Norma Bale, katera je dejala da prav ta skupina z to zgoščenko lahko pripomore in veliko doda k prepoznavnosti in promociji samega kraja in celotne Občine.

Na koncu lepega uro in pol trajajočega programa v katerem so še nastopali Otroška folklorna skupina KD Peter Dajnko, ter harmonikar Matjaž Zemljič, se je vsem zahvalila predsednica KD Peter Dajnko Eva Banfi z besedami: "Glavni namen tamburaške skupine je predvsem ohranjati dragocene ljudske pesmi in besede za prihodnje rodove. Da lahko uživamo v sedanjosti in se veselimo prihodnosti, namreč potrebujemo svojo preteklost. Pri tem ni lepšega, kot so nostalgično spominjati tistih lepih trenutkov, ki smo jih preživljali s svojimi starši ob prepevanju in poslušanju slovenske glasbe. Naš name je ohranjati vsaj delček teh lepih spominov in s pomočjo zgoščenke, bodo ti spomini še bolj trajni."

Muziciranje na tamburice v Črešnjevcih tako po vseh teh letih, ostaja še naprej trden dokaz, da z voljo in odrekanjem dosežeš veliko. Tamburaši pravijo, da delajo z srcem, kraju in občini pa v ponos.

Tekst in foto: Marjan Slavič

[Več fotografij v spodnji galeriji ...](#)

GALERIJA

Prihodnji vikend odpira vrata že deveti MareziJazz

vsi članki

Aktualno v Obalno-kraški regiji

02.07.2013

Prihodnji vikend bodo Marezige ponovno preplavile big-bandovske melodije. Na 9. mednarodnem festivalu MareziJazz se bo v petek in soboto predstavilo 15 glasbenih zasedb. Več o festivalu pa odgovorna za odnose z javnostmi na festivalu Katerina Kljun:

Prireditve, ki s svojo edinstvenostjo in privlačnostjo uživa poseben ugled med ljubitelji in profesionalnimi izvajalci orkestralnega jaza pri nas, tako že dolga leta izpolnjuje svoj prvotni namen: širjenje tovrstne glasbene kulture pri nas. Organizatorju prireditve je v kratki zgodovini uspelo močno preseči svoje prvotne želje in lani na prizorišče privabiti kar 300 nastopajočih glasbenikov, več kot 1000 obiskovalcev iz vse Slovenije in tujine, prav toliko pa je bilo tudi gledalcev koncertnega dogajanja preko svetovnega spleta. Obisk obeh večerov je brezplačen.

► Poletne godbe v Izoli

V nedeljo, 7. 7. 2013 ob 10. uri se v Parku Pietro Coppo Izola obetajo Poletne godbe.

07.07.2013 ob 10:00

Nastopil bo Občinski pihalni orkester Trebnje.

Soorganizatorji dogodka so: OI JSKD Izola, CKŠP Izola in TZ g.i.z Izola.

Poletna muzejska noč v znamenju mode

Galerija Zgornji trg.

Planinska moda z začetka prejšnjega stoletja je na ogled do konca avgusta.

Piše: **Saša Rečnik**

Foto: **Jure Godler**

Na prijeten poletni dan so tudi v Šentjurju obeležili slovenski muzejski praznik. Obiskovalci so si imeli možnost ogledati muzej v večernih urah, na ploščadi pred galerijo je potekalo odprte razstave starih portretnih fotografij Alfonza Juršeta, manj znanega fotografa s Planine, s poudarkom na predstavitvi oblačilne kulture z začetka 20. stoletja.

V ospredju moda

»Na razstavi niso v ospredju imena ljudi in njihova vloga v družbi, temveč njihova oblačila, moda tedanjega časa,« je povedala Anita Koleša, vodja OI JSKD Šentjur, kateri gre zasluga za izvedbo že 18. razstave v Galeriji Zgornji trg. Pokrajinski muzej Celje, ki je skrbnik zbirke Alfonza Juršeta, je za razstavo posodil tudi nekatere eksponate iz depojev muzeja, kot so modni dodatki, izdelki za lepoticenje in oblačila, ki niso na ogled v muzeju, zato je razstava enkratna priložnost za njihov ogled.

Zgodovina kraja skozi objektiv

Skozi objektiv je Jurše nehoti obeležil podoba prebivalcev, ki prikazujejo različne plasti življenja tega kozjanskega bisera, in le malo je krajev po Sloveniji, ki se lahko pohvalijo s takšnimi dokumenti neprecenljive vrednosti. Idejo, da bi širši publiko predstavili fotografa Alfonza Juršeta ter skozi oblačila tistega časa tudi širši kontekst družbe in dogajanja na Planini, je prispeval

Gledalci so si ogledali razstavo starih fotografij, oblek in drugih eksponatov muzeja.

Janez Smid. Ta je zbirko rešil pred pogubo in pozabo in 3553 negativov v obliki starih fotografskih plošč in manjše število že izdelanih fotografij predal muzeju. »Vsak negativ ali fotografija ima svojo govorico, svoje sporočilo in izraznost ter neprecenljivo dokumentarno vrednost,« je zapisal Šmid. Prav tako je razstavo pomagala uresničiti Saša Krofl, ki je posodila rekonstrukcijo ženske obleke iz Etnološke zbirke Šmid.

Otvoritve razstave se je udeležil tudi Igor Teršar, direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Nastopila je Vokalna skupina Moškega pevskega zbora skladateljev Ipavcev, ki se je sestala prav za to priložnost, Vid Slana je pripravil 15-minutni film s posnetki tistega časa ter fotografijami Juršeta. Obiskovalci so si lahko ogledali tudi kratek film o Coco Chanel, prisluhnili glasbi priložnostnega banda ter si ob jazzovskih zvokih ogledali razstavo.

Bilo je nekoč

Portreti Planinčanov nas popeljejo v zgodovino kraja, ki je konstruirana skozi časovno raznolike portrete, ki so zelo osebni in zato pristni pokazatelj tistih časov. Modne zapovedi med leti 1900–1945 so rdeča nit tokratne razstave, vendar nam dajejo širši vpogled v družbo in življenje na Planini pri Sevnici v času »odkritosrčnega in pravičnega orožniškega uradnika« Alfonza Juršeta.

Slovenija • Nacionalni program za kulturo 2014–2017

Ljubiteljska kultura z dvema milijonoma obiskovalcev

Z osnutkom Nacionalnega programa za kulturo 2014–2017 slovenska kultura dobiva kompas, saj so v njem opredeljeni cilji in ukrepi na posameznih področjih kulture, je 7. junija ob predstavitvi osnutka dejal minister za kulturo Uroš Grlic. Osnutek NPK je dan v razpravo do 8. julija.

Nacionalni program za kulturo je strateški dokument razvojnega načrtovanja kulturne politike in njegova priprava je zakonska dolžnost ministrstva, pristojnega za kulturo. NPK 2014–2017 opredeljuje cilje in prioritete na vseh področjih umetnosti in kulture, a obenem daje slovenski kulturi domovinsko pravico znotraj vladnih politik. Slednje počne izraziteje od svojih dveh predhodnikov in predvsem bistveno bolj odločno s prevzemanjem določenih pobud na vladni ravni (arhitektura, kreativne industrije, kulturne industrije), pri čemer brezkompromisno sledi trem temeljnim načelom kulturne politike: vrhunskost, raznovrstnost in dostopnost. NPK je rezultat iskrenega odgovora na vprašanje, kaj je mogoče v luči aktualnih razmer spremeniti na bolje.

V osnutku programa so zapisane smernice razvoja na posameznih kulturnih področjih: knjiga, film in avdiovizija, uprizoritvene umetnosti, intermedijska umetnost, ljubiteljska kulturna dejavnost, mediji, arhitektura, kulturna dediščina, knjižnična in arhivska dejavnost. Posebej so navedeni razvojni cilji tistih elementov kulture, ki so pomembni na vseh področjih kulture: slovenski jezik, kulturno-umetnostna vzgoja, človekove pravice in varovanje kulturnih raznolikosti, kulturne industrije, kreativne industrije, digitalizacija in mednarodno sodelovanje. NPK pa opredeljuje tudi trg dela v kulturi s temile poglavji: izobraževanje in usposabljanje v

kulturi, samozaposleni v kulturi, nevladne organizacije, javni zavodi in zasebni sektor.

Ljubiteljska kultura v luči NPK

Ker so se o tem, kako se vidi jo v nadaljnjem razvoju kulture poklicne kulturne ustanove že ali pa se še bodo izrekle, pogledajmo, kako vidi NPK razvoj ljubiteljske kulture, akakršno razvijamo domala v vsaki vasi tudi na Ptujskem.

V Sloveniji redno deluje 4900 ljubiteljskih kulturnih društev in skupin s skoraj 100.000 aktivnimi člani. Največ društev (1909) je na glasbenem področju (vokalna in instrumentalna glasba), sledijo društva, ki se ukvarjajo z ohranjanjem nesnovne kulturne dediščine, zlasti folklorne dejavnosti (715), društva, ki se ukvarjajo z gledališčem in lutkami (630), likovna društva (338), plesna društva (229), literarna društva (184) in društva, ki delujejo na področju filmske dejavnosti (71). Precej je tudi društev, ki združujejo različne umetniške zvrsti (872). Kulturna društva in njihove zveze pripravijo letno 16.000 prireditev, ki jih obišče 2 milijona obiskovalcev. K temu je treba prišteti še 1800 otroških in mladinskih kulturnih skupin z več kot 45.000 mladimi ustvarjalci. Samo v okviru **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** pripravimo letno več kot 2400 prireditev, ki jih obišče dobrega pol milijona obiskovalcev.

V javni interes na področju ljubiteljske kulture sodijo kulturna ustvarjalnost in

poustvarjalnost, ki se odvija v okviru kulturnih društev in skupin, kulturna vzgoja in izobraževanje širokega kroga ustvarjalcev, ohranjanje nesnovne kulturne dediščine in mednarodno sodelovanje in povezovanje. Za uresničevanje javnega interesa na področju ljubiteljske kulture skrbijo lokalne skupnosti in Republika Slovenija prek **JSKD**.

Da bi uresničil cilje, povezane z doseganjem višje kakovosti programov in projektov ljubiteljskih ustvarjalcev, izvaja **JSKD** sistem izobraževanj in usposabljanj za mentorje ter skrbi za izdajo strokovne literature, predvsem na področjih, ki jih druge ustanove ne pokrivajo. Območne izpostave **JSKD** so pogosto edini sistematično organizirani ponudnik in posrednik kulturnih dogodkov v lokalnih okoljih. Pogosto so zgled dobre prakse sodelovanja z lokalnimi skupnostmi, v manjših okoljih pa včasih tudi edina strokovna pomoč, ki jo ima na voljo tamkajšnja kultura.

JSKD bo tudi v prihodnje sledil prej navedenim usmeritvam, pri čemer izpostavlja predvsem: skrb za enakomeren regionalni razvoj ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti ter njeno vsebinsko raznolikost; intenzivnejšo umestitev izobraževalnih programov v področje vzgoje in izobraževanja; omogočanje dostopnosti do kulturne ustvarjalnosti in kulturnih dobrin; doseganje vrhunskih umetniških dosežkov.

Ključna problema področja ljubiteljske kultrve sta neena-

komerno zagotavljanje prostorskih pogojev za delovanje kulturnih društev in nezadostno povezovanje med kulturno dejavnostjo in šolstvom, ki se med drugim kaže v pomanjkanju ustrezno usposobljenih mentorjev za izvajanje različnih kulturnih dejavnosti na šolah. Med večje izzive tega področja sodi oblikovanje programa, ki bo skozi dejavno kulturno participacijo vplival na kakovost življenja in družbeni standard.

Cilji ljubiteljske kulture in ukrepi, kako jih doseči

Med cilji ljubiteljske kulture in ukrepi, kako te cilje doseči v obdobju 2014–2017, NPK navaja: **ohranitev obsega, kvalitete in mednarodne prepoznavnosti produkcije na področju ljubiteljske kulture** (do leta 2017 sofinancirati 700 projektov kulturnih društev in njihovih zvez s strani države ter 500 projektov na področju manjših investicij in vzdrževanja kulturnih objektov ter opreme za izvajanje dejavnosti - noše, instrumenti); **najmanj 100 prepoznavnih projektov sodelovanja slovenskih kulturnih društev in ustvarjalcev s sorodnimi slovenskimi organizacijami v zamejstvu in krepitev skupnega slovenskega kulturnega prostora po svetu s kulturno-informacijskimi točkami v zamejstvu** (okrepiti kulturne programe krovnih kulturnih organi-

zacija Slovencev v zamejstvu ter v sodelovanju z Uradom Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu okrepiti področje kulturnih izmenjav ter strokovno podporo ljubiteljskim kulturnim programom Slovencev po svetu in v zamejstvu); **najmanj 100 medresorskih razvojnih projektov, ki bodo vzpostavili ljubiteljsko kulturo kot pomemben dejavnik v širši družbi** (ciljna podpora kulturnim projektom, ki povezujejo ustanove s področja šolstva v smeri povečanja kakovostnih projektov kulturno-umetniške vzgoje za otroke in mladino; sodelovanje z organizacijami s področja turizma in gospodarstva; z dejavnostjo rezidenčnega centra

pripravljati skupne projekte ljubiteljskih in profesionalnih kulturnih ustvarjalcev).

Gotovo se bodo/bomo v teh ciljih našli vsi, ki delamo na področju ljubiteljske kulture. Ali bomo svoje mnenje o njih lahko povedali na kakšni razpravi na Ptujskem, pa nisem prepričan, saj nas ni še nihče poklical na kakšno razpravo. Pa čeprav se ta, kot smo že zapisali, konča že čez slab teden, 8. julija.

Jože Smigoc

Gotovo se bodo/bomo v teh ciljih našli vsi, ki delamo na področju ljubiteljske kulture. Ali bomo svoje mnenje o njih lahko povedali na kakšni razpravi na Ptujskem, pa nisem prepričan, saj nas ni še nihče poklical na kakšno razpravo. Pa čeprav se ta, kot smo že zapisali, konča že čez slab teden, 3. julija.

Prireditve, ki jih pripravljajo ljubiteljska kulturna društva, letno obišče 2 milijona obiskovalcev.

Klemen Ramovš, direktor in umetniški vodja festivala Seviq Brežice

Sindrom kmečke skupnosti, kjer smo vsi enaki

Ingrid Mager

Vrhunski koncerti stare glasbe s historičnimi izvajalskimi praksami, najboljši tovrstni interpreti z vsega sveta, prostori kulturne dediščine po vsej Sloveniji ter mreženje na najrazličnejših ravneh so kriteriji, ki si jih je zastavil Seviq Brežice in jim sledi tudi sedaj v negotovih finančnih časih. Težje, a vztrajno, kajti dodana vrednost je tisti argument, ki jih drži nad vodo.

Festival Seviq Brežice se je letos začel junija s koncertom italijanskega *Orchestra Barocca di Bologna* v Brežicah in se nočjo nadaljuje s francosko-irsko zasedbo *Nour Ensemble* v Rogaški Slatini. Klemen Ramovš, direktor in umetniški vodja, je svoje prve festivalske ideje postavil kot Festival Radovljica, ga pred dobrimi petnajstimi leti preselil v Brežice kot Festival Brežice in ga pozneje preimenoval v Seviq Brežice.

Vaš festival je član evropske festivalske mreže za staro glasbo REMA. V tujini uživate ugled, kaj pa doma?

Finančni pritiski so strahoviti, ne da se delati, kot bi si kot umetniški vodja ali direktor želel. Še pred dve letoma nas je bilo na festivalu zaposlenih šest, letos smo le trije. V Sloveniji glasbena produkcija obstaja, vendar je tržišče zelo nerazvito, to vem ravno zato, ker delujemo že toliko let. Na potezi je kulturna politika, ki mora znati preseči določene nedorečenosti, zaenkrat pa smo še v starih okvirih, ko naj bi bilo denarja za vse po vrsti, medtem ko se na vrhunskost gleda bistveno manj pozorno. Razpršena sredstva izgubljajo svojo moč, vrhunsko pa je prej tolerirano kot spodbujano.

Ta dežela naj bi bila razbita na levo in desno sceno, toda mislim, da je to samo pesek v oči. Glavna bolezen tega prostora je sindrom kmečke skupnosti, kjer smo vsi enaki, zraven pa je še kakšen župnik, oštir in pa učitelj, če ne misli preveč s svojo glavo. Pravijo, naj se slovenski umetniki najprej

uveljavijo v tujini, potem jih bodo cenili tudi tukaj, ampak to ne drži povsem. Med zahtevno strokovno elito v REMA se žal počutim precej bolj doma kot v bojih za finančna sredstva na domačem terenu.

V tujini v teh težkih časih ostajajo na površju le festivali z odločno podporo države in lokalne skupnosti. Kako pri nas razumemo ta razmerja?

Naj izpostavim dva pomembna festivala. Salzburger Festspiele le okrog 50 odstotkov prihodkov pridobi iz inkasa. Sponzorski delež je majhen, za razliko je Avstrija poskrbela s posebno zakonsko regulativo že leta 1926, še bolj pa leta 1946. Drug primer je dubrovniški festival. Dubrovnik obišče ogromno turistov, samo s turističnimi jahtami letno več kot dva milijona. Vprašanje pa je, koliko teh turistov dejansko obišče tudi festival, verjetno zelo malo, bolj prihajajo kulturni feni. Toda brez festivala, ki pomembno vpliva na prepoznavnost Dubrovnika, bi mesto ogromno izgubilo pri prihodku iz turizma.

Kaj je potem ekonomski proizvod festivala?

Najznačilnejši proizvod festivala je trženje blagovne znamke, pa tudi vstopnice. Prisiljeni smo delati kot oglaševalska hiša, se pravi skrbeti za pojavnost logotipov in oglaševanja, a festival bi moral biti predvsem trženje blagovne znamke s pomočjo mehanizmov kulturne politike, ko se zadovoljivo vložena sredstva vračajo skozi turizem in se posledično večja številja zaposlitev. Vendar teh mehanizmov sam festivalski pogon ne more poganjati, zato je kreiranje kulturne politike povezano tudi z drugimi sektorji, predvsem pa je odvisno od politične volje in razumevanja ekonomskih zakonitosti na tem področju. Že to, kolikšen je v Sloveniji odstotek zaposlenih v nevladnem sektorju, kaže na odnos te države do svojih bogastev.

V javnosti menijo, da je vaš festival s 350.000 evri dovolj finančno podprt, vi pravite drugače. Kako je prišlo do te podobe?

To so hude stigmatizacije v smislu »on ima veliko denarja, ne potrebuje ga več«. To je težko razložiti. Morda zato, ker nikoli nisem hotel tarnati o naših težavah, raje sem šel v prebijanje blokad. Zelo natančno pa naš finančni ustroj poznajo

na ministrstvu za kulturo in na naših festivalskih občinah in smo s svojimi rezultati seveda dosegli določeno naklonjenost. Na politično odločitev, da ta dežela potrebuje tak vrhunski program, pa seveda še čakamo. Žal to ne velja le za nas, ampak tudi za nekatere druge vrhunske in mednarodno ugledne slovenske programe, ki prav tako kot mi dihajo na škrge. Sicer nam prihodki od obiskovalcev naraščajo, vendar je ta postavka odstotkovno majhna. Rastejo nam tudi prihodki iz mednarodnih virov, vendar to težko blaži padec slovenskih javnih sredstev. Ta dežela se bo med drugim nekako le morala odločiti, kako urejati zaplankanost.

Koliko občin ste potegnili v svoj projekt?

Vsako leto jih je manj, tu se kriza strahovito pozna. Lani jih je bilo 14, letos jih je deset. Zgovoren je že podatek, kakšen upad podpore beležimo pri občinah. V letu 2010 smo od njih dobili 140.000 evrov, leta 2011 120.000 evrov, lani 75.000 evrov, letos pa celo manj kot 40.000 evrov. Nekoliko uspešnejša je sponzorska podpora, povezana s posameznimi lokacijami.

Koliko je stara glasba še specifična na področju glasbene oziroma festivalske produkcije?

Stara glasba ni več nobena specifična, v zadnjih tridesetih letih smo v našem prostoru naredili ogromne korake, veliko tudi zaradi našega festivala. Ko smo 21. marca letos prvič praznovali Evropski dan stare glasbe, REMA je pripravila več kot 60 različnih dogodkov, smo predstavili izključno slovensko produkcijo in jo prek neposrednih internetnih prenosov katapultirali v Evropo. To bi bilo še pred desetimi leti čista znanstvena fantastika. Pomenljivo je tudi, da je nizozemsko mesto Maastricht, ki ima večstoletno tradicijo mednarodnega diplomatskega dogajanja, ki se poteguje za naziv Evropske prestolnice kulture 2018 in kjer sem v pripravo programa neposredno vključen, staro glasbo ob mladih, jeziku in mrežah opredelilo kot eno štirih osnovnih vsebinskih področij.

Ste letos glede spodbude mladih predvideli kakšne novosti?

V tem kontekstu je zanimiv projekt Purpur, ki ga sofinancira tudi evropska komisija, inkubator, kjer se usposablajo umetniki za dva vrhunska orkestra, Dunajske filharmonike in Berlinske filharmonike. Pri tem sodelujemo s partnerji Ad Libitum Konzerwerkstatt iz Beljaka, Associazione Orchestra Sinfonica »Guido d'Arezzo«, z opatijskim festivalom Kvarner in New European Opera iz Pariza. Gre tudi za izobraževanje s področja stare glasbe za vrhunske mlade talente, ki se sicer ne bodo posvetili stari glasbi, jim bo pa to znanje koristilo za splošno razumevanje glasbe.

Novost je tudi nekoliko spremenjen koncept pri mojstrskih tečajih Musica Locopolitana, ki jih že več let organizira **Javni sklad za kulturne dejavnosti** RS oziroma škofjeloška izpostava, kjer nadaljujemo z močnejšo koprodukcijo. Tako so v zadnjih dveh letih tečaji Musica Locopolitana vključevali tudi baročno violi-

no. Letos izobraževanje za mednarodne umetnike v okviru Purpur ni več toliko potrebno, osredotočili smo se zgolj na produkcijo Haydnovih oper. Lani smo v Rogaški Slatini postavili Armido, letos v Brežicah postavljamo opero Orlando paladino. Prizadevamo si, da bi ti tečaji postali pomembni za celotno regijo jugovzhodne Evrope. V pripravi je tudi mednarodna konferenca MACCSEE, saj je scena stare glasbe v tej regiji manj razvita kot drugje po Evropi, žal pa tisti v naši kulturni politiki, ki smo jim predstavili ta izjemen projekt, nekako niso doumeli, da bi se lahko Slovenija v regiji utrdila kot pomembno gonilo. x

To so hude stigmatizacije v smislu »on ima veliko denarja, ne potrebuje ga več«. To je težko razložiti. Morda zato, ker nikoli nisem hotel tarnati o naših težavah, raje sem šel v prebijanje blokad.

Klemen Ramovš, direktor in umetniški vodja festivala Seviqc Brežice: Najznačilnejši proizvod festivala je trženje blagovne znamke, pa tudi vstopnice. Toda če smo prisiljeni delati kot oglaševalske hiše, se pravi skrbeti za pojavnost logotipov in oglaševanja, nekako nismo konkurenčni. Festival bi moral biti predvsem trženje blagovne znamke s pomočjo mehanizmov kulturne politike, ko se zadovoljivo vložena sredstva vračajo skozi turizem in se posledično večja število zaposlitev. Fotografija: Jaka Adamič/dokumentacija Dnevnika

Sindrom kmečke skupnosti, kjer smo vsi enaki

Vir / Avtor: **Ingrid Mager**

3. julij 2013 (nazadnje spremenjeno: 8:58 2. julij 2013)

Oznake: [Klemen Ramovš](#), [direktor in umetniški vodja festivala Seviqč Brežice](#)

 Všeč mi je 0

 Tweet 0

 Daj v skupno rabo 0

Vrhunski koncerti stare glasbe s historičnimi izvajalskimi praksami, najboljši tovrstni interpreti z vsega sveta, prostori kulturne dediščine po vsej Sloveniji ter mreženje na najrazličnejših ravneh so kriteriji, ki si jih je zastavil Seviqč Brežice in jim sledi tudi sedaj v negotovih finančnih časih. Težje, a vztrajno, kajti dodana vrednost je tisti argument, ki jih drži nad vodo.

Klemen Ramovš, direktor in umetniški vodja festivala Seviqč Brežice: Najznačilnejši proizvod festivala je trženje blagovne znamke, pa tudi vstopnice. Toda če smo prisiljeni delati kot oglaševalske hiše, se pravi skrbeti za pojavnost logotipov in oglaševanja, nekako nismo konkurenčni. Festival bi moral biti predvsem trženje blagovne znamke s pomočjo mehanizmov kulturne politike, ko se zadovoljivo vložena sredstva vračajo skozi turizem in se posledično večja število zaposlitev. (Foto: Jaka Adamič/dokumentacija Dnevnika)

Festival Seviqč Brežice se je letos začel junija s koncertom italijanskega *Orchestra Barocca di Bologna* v Brežicah in se nocoj nadaljuje s francosko-irsko zasedbo *Nour Ensemble* v Rogaški Slatini. **Klemen Ramovš**, direktor in umetniški vodja, je svoje prve festivalske ideje postavil kot Festival Radovljica, ga pred dobrimi petnajstimi leti preselil v Brežice kot Festival Brežice in ga pozneje preimenoval v Seviqč Brežice.

Vaš festival je član evropske festivalske mreže za staro glasbo REMA. V tujini uživate ugled, kaj pa doma?

Finančni pritiski so strahoviti, ne da se delati, kot bi si kot umetniški vodja ali direktor želeli. Še pred dvema letoma nas je bilo na festivalu zaposlenih šest, letos smo le trije. V Sloveniji glasbena produkcija obstaja, vendar je tržišče zelo nerazvito, to vem ravno zato, ker delujemo že toliko let. Na potezi je kulturna politika, ki mora znati preseči določene nedorečenosti, zaenkrat pa smo še v starih okvirih, ko naj bi bilo denarja za vse po vrsti, medtem ko se na vrhunskost gleda bistveno manj pozorno. Razpršena sredstva izgubljajo svojo moč, vrhunsko pa je prej tolerirano kot spodbujano.

Ta dežela naj bi bila razbita na levo in desno sceno, toda mislim, da je to samo pesek v oči. Glavna bolezen tega prostora je sindrom kmečke skupnosti, kjer smo vsi enaki, zraven pa je še kakšen župnik, oštir in pa učitelj, če ne misli preveč s svojo glavo. Pravijo, naj se slovenski umetniki najprej uveljavijo v tujini, potem jih bodo cenili tudi tukaj, ampak to ne drži povsem. Med zahtevno strokovno elito v REMA se žal počutim precej bolj doma kot v bojih za finančna sredstva na domačem terenu.

V tujini v teh težkih časih ostajajo na površju le festivali z odločno podporo države in lokalne skupnosti. Kako pri nas razumemo ta razmerja?

Naj izpostavim dva pomembna festivala. Salzburger Festspiele le okrog 50 odstotkov prihodkov pridobi iz inkasa. Sponzorski delež je majhen, za razliko je Avstrija poskrbela s posebno zakonsko regulativo že leta 1926, še bolj pa leta 1946. Drug primer je dubrovniški festival. Dubrovnik obišče ogromno turistov, samo s turističnimi jahtami letno več kot dva milijona. Vprašanje pa je, koliko teh turistov dejansko obišče tudi festival, verjetno zelo malo, bolj prihajajo kulturni feni. Toda brez festivala, ki pomembno vpliva na prepoznavnost Dubrovnika, bi mesto ogromno izgubilo pri prihodku iz turizma.

Kaj je potem ekonomski proizvod festivala?

Najznačilnejši proizvod festivala je trženje blagovne znamke, pa tudi vstopnice. Prisiljeni smo delati kot oglaševalska hiša, se pravi skrbeti za pojavnost logotipov in oglaševanja, a festival bi moral biti predvsem trženje blagovne znamke s pomočjo mehanizmov kulturne politike, ko se zadovoljivo vložena sredstva vračajo skozi turizem in se posledično večja število zaposlitev. Vendar teh mehanizmov sam festivalski pogon ne more poganjati, zato je kreiranje kulturne politike povezano tudi z drugimi sektorji, predvsem pa je odvisno od politične volje in razumevanja ekonomskih zakonitosti na tem področju. Že to, kolikšen je v Sloveniji odstotek zaposlenih v nevladnem sektorju, kaže na odnos te države do svojih bogastev.

V javnosti menijo, da je vaš festival s 350.000 evri dovolj finančno podprt, vi pravite drugače. Kako je prišlo do te podobe?

To so hude stigmatizacije v smislu »on ima veliko denarja, ne potrebuje ga več«. To je težko razložiti. Morda zato, ker nikoli nisem hotel tarnati o naših težavah, raje sem šel v prebijanje blokad. Zelo natančno pa naš finančni ustroj poznajo na ministrstvu za kulturo in na naših festivalskih občinah in smo s svojimi rezultati seveda dosegli določeno naklonjenost. Na politično odločitev, da ta dežela potrebuje tak vrhunski program, pa seveda še čakamo. Žal to ne velja le za nas, ampak tudi za nekatere druge vrhunske in mednarodno ugledne slovenske programe, ki prav tako kot mi dihajo na škrge. Sicer nam prihodki od obiskovalcev naraščajo, vendar je ta postavka odstotkovno majhna. Rastejo nam tudi prihodki iz mednarodnih virov, vendar to težko blaži padec slovenskih javnih sredstev. Ta dežela se bo med drugim nekako le morala odločiti, kako urejati zaplankanost.

Koliko občin ste potegnili v svoj projekt?

Vsako leto jih je manj, tu se kriza strahovito pozna. Lani jih je bilo 14, letos jih je deset. Zgovoren je že podatek, kakšen upad podpore beležimo pri občinah. V letu 2010 smo od njih dobili 140.000 evrov, leta 2011 120.000 evrov, lani 75.000 evrov, letos pa celo manj kot 40.000 evrov. Nekoliko uspešnejša je sponzorska podpora, povezana s posameznimi lokacijami.

Koliko je stara glasba še specifična na področju glasbene oziroma festivalske produkcije?

Stara glasba ni več nobena specifika, v zadnjih tridesetih letih smo v našem prostoru naredili ogromne korake, veliko tudi zaradi našega festivala. Ko smo 21. marca letos prvič praznovali Evropski dan stare glasbe, REMA je pripravila več kot 60 različnih dogodkov, smo predstavili izključno slovensko produkcijo in jo prek neposrednih internetnih prenosov katapultirali v Evropo. To bi bilo še pred desetimi leti čista znanstvena fantastika. Pomenljivo je tudi, da je nizozemsko mesto Maastricht, ki ima večstoletno tradicijo mednarodnega diplomatskega dogajanja, ki se poteguje za naziv Evropske prestolnice kulture 2018 in kjer sem v pripravo programa neposredno vključen, staro glasbo ob mladih, jeziku in mrežah opredelilo kot eno štirih osnovnih vsebinskih področij.

Ste letos glede spodbude mladih predvideli kakšne novosti?

V tem kontekstu je zanimiv projekt Purpur, ki ga sofinancira tudi evropska komisija, inkubator, kjer se usposablja umetniki za dva vrhunska orkestra, Dunajske filharmonike in Berlinske filharmonike. Pri tem sodelujemo s partnerji Ad Libitum Konzertwerkstatt iz Beljaka, Associazione Orchestra Sinfonica »Guido d'Arezzo«, z opatijskim festivalom Kvarner in New European Opera iz Pariza. Gre tudi za izobraževanje s področja stare glasbe za vrhunske mlade talente, ki se sicer ne bodo posvetili stari glasbi, jim bo pa to znanje koristilo za splošno razumevanje glasbe.

Novost je tudi nekoliko spremenjen koncept pri mojstrskih tečajih Musica Locopolitana, ki jih že več let organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti RS oziroma škofovsko izpostava, kjer nadaljujemo z močnejšo koprodukcijo. Tako so v zadnjih dveh letih tečaji Musica Locopolitana vključevali tudi baročno violino. Letos izobraževanje za mednarodne umetnike v okviru Purpur ni več toliko potrebno, osredotočili smo se zgolj na produkcijo Haydnovih oper. Lani smo v Rogaški Slatini postavili Armido, letos v Brežicah postavljamo opero Orlando paladino. Prizadevamo si, da bi ti tečaji postali pomembni za celotno regijo jugovzhodne Evrope. V pripravi je tudi mednarodna konferenca MACCSEE, saj je scena stare glasbe v tej regiji manj razvita kot drugje po Evropi, žal pa tisti v naši kulturni politiki, ki smo jim predstavili ta izjemen projekt, nekako niso doumeli, da bi se lahko Slovenija v regiji utrdila kot pomembno gonilo.

To so hude stigmatizacije v smislu »on ima veliko denarja, ne potrebuje ga več«. To je težko razložiti. Morda zato, ker nikoli nisem hotel tarnati o naših težavah, raje sem šel v prebijanje blokad.

Datum: 3.7.2013 - Stran: KOROŠKA

Dravograjski predfestival "Guča"

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti (JSKD) sodeluje v soboto, 6. julija, na dravograjski prireditvi Zlata trobenta Dravograda. Ob 17. uri bo prizorišče Luknja zaživelo v divjih ritmih trubačev iz Srbije in Slovenije. Slednji se bodo v okviru državnega tekmovanja malih trobilnih sestavov tudi letos potegovali za naklonjenost žirije in s tem za udeležbo na znamenitem festivalu v Guči. Domače skupine bodo morale v [tekmovalnem](#) delu programa odigrati tri predpisane pesmi in dve pesmi po lastni izbiri za dvig razpoloženja obiskovalcev. Po razglasitvi zmagovalca ob 20. uri se bo zabava s trubači nadaljevala v trškem jedru mesta pozno v noč, na prireditvenem prostoru pa bo v veselje ljubiteljev domačih melodij godel Ansambel Franca Miheliča. Vsako leto obišče prireditev, ki poteka na prostem, lepo število ljudi, ki uživajo v živahnih ritmih in dobri kulinariki, česar tudi letos ne bo manjkalo. Zmagovalec in prejemnik zlate trobente Dravograda bo letos poleg nastopa na festivalu v Guči, ki bo avgusta, prejel še denarno nagrado v znesku 1000 evrov, drugouvrščeni bo prejel 500 evrov. Vsako leto se prireditve udeležijo tudi gostje iz Srbije s folkloro in trubači.

- Natisni
- Preberi
- Pošlji po mailu
- Dodaj med priljubljene
- PDA / GSM povezava

A A A - Prilagodi pisavo

 Ste bili priča dogodku?
Pošljite nam svojo plat zgodbe, morebitne slike, videe...

Imate novico, zgodbo, fotografijo?
Pokličite na brezplačno telefonsko številko

080 98 08

Pridružite se nam
Spremljajte nas

Karin Potočnik

Dravograjski predfestival "Guča"

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti (JSKD) sodeluje v soboto, 6. julija, na dravograjski prireditvi Zlata trobenta Dravograda. Ob 17. uri bo prizorišče Luknja zaživel v divjih ritmih trubačev iz Srbije in Slovenije. Slednji se bodo v okviru državnega tekmovanja malih trobilnih sestavov tudi letos potegovali za naklonjenost žirije in s tem za udeležbo na znamenitem festivalu v Guči. Domače skupine bodo morale v tekmovalnem delu programa odigrati tri predpisane pesmi in dve pesmi po lastni izbiri za dvig razpoloženja obiskovalcev. Po razglasitvi zmagovalca ob 20. uri se bo zabava s trubači nadaljevala v trškem jedru mesta pozno v noč, na prireditvenem prostoru pa bo v veselje ljubiteljev domačih melodij godel Ansambel Franca Miheliča. Vsako leto obišče prireditev, ki poteka na prostem, lepo število ljudi, ki uživajo v živahnih ritmih in dobri kulinariki, česar tudi letos ne bo manjkalo. Zmagovalec in prejemnik zlate trobente Dravograda bo letos poleg nastopa na festivalu v Guči, ki bo avgusta, prejel še denarno nagrado v znesku 1000 evrov, drugouvrščeni bo prejel 500 evrov. Vsako leto se prireditve udeležijo tudi gostje iz Srbije s folkloro in trubači. **(krp)**